

KINH KIM CƯƠNG THƯỢNG VỊ ĐÀ LA NI

Hán dịch: Đòi **Nguyên Ngụy** (Bắc Ngụy) _ Thiên Trúc Tam Tạng **PHẬT ĐÀ PHIẾN ĐÀ** (Buddha-sānta: Giác Định)

Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe: Một thời Đức **Bà Già Bà** (Bhagavam: Thế Tôn) trụ trong **hang vàng** (kim quật) tại tụ lạc **Trang Nghiêm** bên trái **núi Tuyết nhỏ** (Tiểu Tuyết Sơn) cùng với chúng Đại Tỳ Khuru gồm một vạn hai ngàn người đến dự

Bấy giờ, Đức **Bà Già Bà** đi xin thức ăn, ăn xong, ngồi Kiết Già ở trong **hang vàng**, nhập vào **Nhất Thiết Pháp Hiện Khởi Tam Muội**. Nhập vào **Tam Muội** (Samādhi) xong thời các chúng Tỳ Khuru chẳng nhìn thấy Đức Thế Tôn nên thay phiên nhau nói rằng: “Hiện nay, Đức Thế Tôn ở tại chỗ nào? Lúc này, Đức **Thiện Thệ** (Sugata) ở tại chỗ nào?”

Lúc đó, Đức Như Lai dùng sức uy thần khiến 42 **Tịnh Cư Thiên** (Suddhāvāsa-deva) đi đến chỗ của Đức Phật

Bấy giờ, **Thích Đề Hoàn Nhân** (Śakra-devānām-indraḥ), **Tam Thập Tam Thiên** (Trāyastriṃsat-deva), **Đại Phạm Thiên Vương** (Mahā-brahma-devarāja) nương vào Thần Lực của Phật xuống cõi **Diêm Phù Đề** (Jambu-dvīpa) đến chỗ của Đức Thế Tôn. Thời Tịnh Cư Thiên, Thích Đề Hoàn Nhân, Tam Thập Tam Thiên, Đại Phạm Thiên Vương chẳng nhìn thấy Đức Thế Tôn, nên đều tác **Niệm** này: “Hiện nay, Đức Thế Tôn ở tại chỗ nào?”

Tác **Niệm** đó xong, liền thấy Đức Thế Tôn ở trong **hang vàng**, nhập vào **Tịch Diệt Định** (Vyupāsama-samādhi). Thời nhóm Tịnh Cư Thiên, Thích Đề Hoàn Nhân, Tam Thập Tam Thiên, Đại Phạm Thiên Vương... đứng yên lặng ở ngay trước mặt Đức Như Lai

Khi ấy, Đức Thế Tôn từ Tam Muội khởi dậy, hiện sức Thần Thông khiến hết thấy tất cả các hàng Bồ Tát trong 3 ngàn Đại Thiên Thế Giới này, cho đến người mới bắt đầu phát Tâm, người chẳng thoái chuyển, cho đến người được thọ nhận **Nhất Sinh Ký** (tức **Nhất Sinh Bồ Xứ Bồ Tát**) thấy đều đi đến tụ lạc **Trang Nghiêm**, tụ tập trong **núi vàng**, đến chỗ của Đức Như Lai, dùng Thần Lực của Phật trụ trong hư không, cách mặt đất một cây Sa La

Lúc đó, **Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử** (Mañjuśrī-kumāra-bhūta) biết các chúng sinh đều khởi Tâm niệm xong, tức thời nhập vào **Duyệt Nhất Thiết Chúng Sinh Chư Tâm Tam Muội**. Lúc ấy, khi Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử nhập vào Tam Muội thời các chúng sinh kia được Tâm khoái lạc chưa từng có

Bấy giờ, **Di Lạc Bồ Tát** (Maitreya-bodhisatva) nhập vào **Nhất Thiết Pháp Tịch Diệt Tam Muội** (Sarva-dharma-vyupāsama-samādhi). Nhập vào Tam Muội xong thời các Đại Chúng kia được các Căn tịch tĩnh

Khi ấy, **Bảo Quang Bồ Tát** (Ratna-prabha-bodhisatva) có 62 ức Bồ Tát vây quanh, hướng tới tụ lạc Trang Nghiêm, đến trong **hang vàng**, đã đến chỗ đó xong thời tự thấy thân ấy ngay trong hư không

Lúc đó, **Quán Thế Tự Tại Bồ Tát** (Avalokiteśvara-bodhisatva) có 92000 Bồ Tát vây quanh, hướng tới tụ lạc Trang Nghiêm, đến trong **hang vàng**, đã đến chỗ đó xong

thời chẳng hay hạ xuống mặt đất, chỉ ở tại hư không, kèm với các Bồ Tát ngồi trong hoa sen. Ngồi hoa sen xong thời được **Diệt Nhất Thiết Chư Phiền Não Chương Thanh Tịnh Nhất Thiết Chúng Sinh Tam Muội**. Tức thời, hay diệt nhóm **tham sân si** của tất cả chúng sinh

Bấy giờ, **Bảo Khiếp Bồ Tát** (Dhātu-kāraṇḍa-bodhisatva) nhập vào **Đại Trang Nghiêm Tam Muội**. Nhập vào Tam Muội xong thời ở trong hư không liền có hoa Ưu Bát La, hoa Bát Đầu Ma, hoa Câu Vật Đầu, hoa Phân Đà Lợi, lọng hoa... tự nhiên che trùm... chẳng nương nhờ mặt trời, mặt trăng mà tự có ánh sáng

Khi ấy, Đức Thế Tôn lúc đó hướng lên trên, ngay trong hư không, tự nhiên mà trụ Chính Niệm chẳng lay động

__Lúc đó, Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử ở ngay trong hư không, chỉnh sửa quần áo, che vai phải, chấp tay hướng đến Đức Phật bạch rằng: “Thế Tôn! Nhân nào, Duyên nào mà nay Đức Thế Tôn ở ngay trong hư không, Chính Niệm chẳng lay động?”

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử rằng: “Này Văn Thù Sư Lợi! Ta muốn ở trong hư không này vì các Bồ Tát, nói Pháp Môn **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni**”

__Văn Thù Sư Lợi bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Nguyên xin Đức Thế Tôn vì các Bồ Tát, nói Pháp Môn **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni**”

Đức Phật nói: “Này Văn Thù Sư Lợi! Trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có **Bồ Đề** (Bodhi), không có Pháp của chư Phật. Các Bồ Tát này muốn thành Chính Giác, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt Bồ Đề, không có Bồ Đề Giác Giả

Các Bồ Tát này sợ hãi Thế Gian, muốn nhập vào Niết Bàn, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt Thế Gian, Niết Bàn

Các Bồ Tát này tìm cầu **Pháp thiện lành** (Kusala-dharma), nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt **Thiện** (Kusala), **Bất Thiện** (Akusala)

Các Bồ Tát này muốn vượt qua bờ bên kia, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt bờ này, bờ kia với người đến bờ bên kia

Các Bồ Tát này muốn Thế Giới trong sạch, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt Thế Giới trong sạch

Các Bồ Tát này muốn giáng phục Ma Oán, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt **Ma** (Mārā), không có Ma Oán hay gây chướng ngại

Các Bồ Tát này muốn diệt **Uẩn Ma** (Skandha-māra), **Phiền Não Ma** (Kleśa-māra), **Tử Ma** (Mṛtyu-māra), nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt danh tự **Uẩn** (Skandha), **Giới** (Dhātu), **Nhập** (Āyatana)

Các Bồ Tát này muốn vượt qua cảnh giới của Thanh Văn Duyên Giác, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt **Thanh Văn** (Śrāvaka), **Duyên Giác** (Pratyeka-buddha)

Các Bồ Tát này muốn độ tất cả chúng sinh, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt **chúng sinh**, **không có chúng sinh**

Các Bồ Tát này muốn trừ phiền não của nhóm **tham sân si**, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt phiền não của nhóm **tham sân si**

Các Bồ Tát này muốn diệt trừ ám tối, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt **Minh** (sáng tỏ), **không có ám tối**

Các Bồ Tát này muốn học **Thượng Thượng Trí**, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phân biệt **Trí Thượng, Bất Thượng**

Các Bồ Tát này muốn trừ phiền não, nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có phiền não dơ bẩn, cũng không có trong sạch, không có **điều hòa, chẳng điều hòa**; không có đây, không có kia, không có **Từ**, không có **Bi**, không có **Hỷ**, không có **Xả**, không có **Thí** (ban cho), không có **keo kiệt**. Cũng không có **Trì Giới**, cũng không có **phá Giới**, không có **nhẫn**, không có **Sân**, không có **tinh tiến**, không có **lười biếng**, không có **Định**, không có **loạn**, không có **Tuệ**, không có **ngu si**, không có **Phạm, chẳng phạm**. Cũng không có Thanh Văn, cũng không có Duyên Giác, cũng không có Như Lai, không có **Pháp, Phi Pháp**. Hoặc cạn hoặc sâu, không có **Trí, Phi Trí** mọi loại sai biệt. Cho đến cũng không có chứng Trí sai biệt. Cũng không có Thế Gian, cũng không có Niết Bàn, cho đến cũng không có Pháp **Bồ Đề Phần**, không có các **Căn Lực**, không có **4 Niệm Xứ**, không có **4 Chính Cần**, không có **4 Như Ý Túc**

Này Văn Thù Sư Lợi! Nếu Bồ Tát muốn học **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** này thì Bồ Tát kia chẳng nên buông bỏ **Pháp phàm phu**, chẳng nên **chứng**, chẳng nên **buông bỏ**, chẳng nên **vượt quá**, chẳng niệm khởi, chẳng tu, chẳng xả, chẳng cầu vui thích mà đi đến **không có hộ giúp**. Chẳng nên ở Pháp Phàm Phu mà sinh nơi nhiễm tướng, chẳng khởi tướng ban cho, hay lìa Phật Pháp, lại thêm không có thấy các Pháp phàm phu

Này Văn Thù Sư Lợi! Trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** ở Pháp phàm phu mà có Phật Pháp với chứng Phật Pháp. Nhưng trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** không có **chứng, chẳng chứng**. **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** này lại chẳng ở ngay trong Phật Pháp, chẳng động các Thế Giới của Phật, chẳng khởi các Nguyện, lại chẳng buông bỏ các Nguyện. Tại sao thế?

Này Văn Thù Sư Lợi! **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** này thuận hướng đến **tham dục, giận dữ, ngu si**. Thuận hướng đến các người nữ, thuận các Trượng Phu. Thuận hướng đến chư Thiên, thuận hướng đến các Rồng. Thuận các Dạ Xoa, La Sát. Thuận các Cán Thát Bà, thuận các A Tu La, thuận các Già Lâu La, thuận các Khẩn Na La, thuận các Ma Hầu La Già. Thuận hướng đến chư Phật, thuận hướng đến các Pháp, thuận hướng đến chư Tăng. Thuận các Thanh Văn, Duyên Giác. Thuận các Địa Ngục, Quỷ đói, Súc Sinh. Thuận nước, thuận gió, thuận lửa, thuận đất, thuận con mắt, thuận lỗ tai, thuận lỗ mũi, thuận cái lưỡi, thuận xác thân, thuận Ý

Này Văn Thù Sư Lợi! Trong **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni** này thuận tất cả các Pháp

Này Văn Thù Sư Lợi! Hết thấy **Hư Không Giới Phần** ở phương Đông. Hết thấy Hư Không Giới Phần ở phương Nam, phương Tây, phương Bắc, phương trên, phương dưới... Điều kia ắt tùy thuận nhập vào Hư Không Giới. Văn Thù Sư Lợi! **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni Cú** (*câu Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni*) này thuận tất cả các Pháp

Bấy giờ, Văn Thù Sư Lợi bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Vì sao **tham** là **Đà La Ni Cú** (*câu Đà La Ni*)?”

Đức Phật nói: “Này Văn Thù Sư Lợi! Nói **tham dục** thì **cái tham** ấy chẳng từ phương Đông đi đến mà nhiễm chúng sinh. Chẳng phải là các phương: **Nam, Tây, Bắc, trên, dưới** đi đến mà nhiễm chúng sinh. Chẳng từ bên trong sinh ra mà nhiễm chúng sinh, chẳng từ bên ngoài đi đến mà nhiễm chúng sinh

Văn Thù Sư Lợi! **Tham dục, sân, si** đều là nội tâm phân biệt cho nên sinh ra mà thấy có **niêm, tịnh**. Nếu có trừ sự **niêm, tịnh** tức không có Pháp **chứng, chẳng chứng** kia

Này Văn Thù Sư Lợi! Nếu Pháp **chẳng** sinh thì từ xưa đến nay **chẳng ở tại bên trong, bên ngoài**. Do nghĩa này cho nên Ta nói: **Tham** là **Đà La Ni Cú**”

Này Văn Thù Sư Lợi! **Sân** là nội tâm phân nộ mà sinh ra, nhưng sự **phân sân** kia **chẳng** phải là quá khứ, hiện tại, vị lai

Văn Thù Sư Lợi! Nếu Pháp quá khứ mà có thể sinh thì **chẳng** thể khiến tịnh **Đà La Ni Cú**

Văn Thù Sư Lợi! Tâm Si cũng **chẳng** phải là **Đà La Ni Cú**

_ Văn Thù Sư Lợi bạch Phật rằng: Thế Tôn! Thế nào là **Đà La Ni**? Thế nào là **Đà La Ni Cú**?”

Đức Phật nói: “Này Văn Thù Sư Lợi! **Si** là **Vô Minh** (Avidyā), từ Vô Minh sinh ra tất cả các Pháp, **chẳng** từ **Địa Giới**, **chẳng** dính mắc **Địa Giới**, **chẳng** dính mắc **Thủy Giới**, **chẳng** dính mắc **Hỏa Giới**, **chẳng** dính mắc **Phong Giới**, **chẳng** dính mắc **Không Giới**, **chẳng** dính mắc **Thức Giới**... nhưng **chẳng** phải là **chẳng** dính mắc. Như thế, các Pháp này không có **niêm**, không có **tịnh**

Này Văn Thù Sư Lợi! Nếu Pháp có **niêm** thì hư không cũng nên có **niêm**. Tại sao thế? Do **Hư Không Giới** cũng không có các Pháp để giúp cho gây chướng ngại

Này Văn Thù Sư Lợi! Nghĩa là **Vô Minh** lẫn lộn các Pháp, lại khiến cho lỗi lầm, điều kia không có tướng **diệt**, dùng sự trống rỗng (Śūnya: không) giúp cho tạo làm không có chướng ngại. Lại **chẳng** thể nhìn thấy, **chẳng** thể bắt giữ. Do **Phi Sắc** (**chẳng** phải là hình sắc) cho nên **chẳng** thể nhìn thấy, không có cột buộc, không có cớ mở, không có **niêm**, không có dính. Do được vô lượng các Thần Thông cho nên **trống rỗng** (không) không có **sở hữu**, không có tất cả vật

Văn Thù Sư Lợi! Ở ngay Thế Gian mà thực hành các việc phiền não của Thế Gian”

_ Văn Thù Sư Lợi bạch Phật rằng: “Thế Tôn! **Vô Minh** không có diệt, không có **chẳng** diệt ư?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! **Vô Minh** (Avidyā) là **Minh** (Vidyā) nên chư Phật nói là Vô Minh. Ở trong **Bản Tế** (tức **Quá Khứ**) không có Vô Minh. Do đây cho nên nói là **Vô Minh Cú** vậy. Ở trong **Trung Tế** (tức **hiện tại**) cũng không có Vô Minh. Ở trong **Hậu Tế** (tức **trương lai**) cũng không có Vô Minh

Này Văn Thù Sư Lợi! Nếu trong các Pháp không có Vô Minh thì vì sao nói là **nhìn thấy**?! **Chẳng** dính, **chẳng** nhiễm, cũng lại **chẳng** quên. Như thế tất cả Pháp bèn có **tịnh, nhiễm**, lại làm tướng chướng ngại

_ Văn Thù Sư Lợi bạch Phật rằng: “Không có như vậy, bạch Đức Thế Tôn! Không có như vậy, bạch Đức Thiện Thế!

Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao trong điều kia: **Vô Minh** mà lại nói **khiến cho nhiễm**?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Ví như **toán hỏa** (khoan dùi lấy lửa) có **toại** (dụng cụ lấy lửa) khoan dùi cỏ, công sức của bàn tay người, vì đủ mọi Duyên cho nên trước tiên khói hiện ra, sau đó lửa sinh ra. Nhưng lửa **chẳng** ở ngay trong dụng cụ lấy lửa, trong khoan dùi, **chẳng** phải là có trong bàn tay... Do mọi Duyên hòa hợp mà sinh ra lửa

Này Văn Thù Sư Lợi! Không có sự ngu si kia, nhưng các chúng sinh sinh nơi *lửa tham sân si* của **Ngã Tướng** thấp nhóm lửa tham, cũng chẳng ở bên trong, chẳng ở bên ngoài, chẳng ở khoảng giữa. Như thế, Văn Thù Sư Lợi! Đã nói **si mê** do nghĩa nào cho nên gọi là **si**. Tất cả các Pháp rốt ráo giải thoát cho nên nói là **si**

Văn Thù Sư Lợi! Nếu tất cả Pháp rốt ráo giải thoát thì đây ắt gọi là **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni Cú**”

_ Khi ấy, Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử bạch Phật rằng: “Đức Thế Tôn đều có **Pháp Môn** (Dharma-paryāya), nhưng Pháp Môn này thành tựu Bồ Tát, khiến được tất cả **Thuận Hướng Tam Muội**”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Có một **Pháp Môn**. Bồ Tát thành tựu Pháp Môn ấy cho nên liền hay thông đạt tất cả các việc. Ví như **một chữ** giải thích kỹ càng **trăm ngàn chữ**, nên ở **chữ ấy** chẳng thể cùng tận, tùy theo Pháp Môn kia mà nói các Pháp. Như vậy! Như vậy hiện các Pháp Môn, tuy hiện vô lượng Pháp Môn như vậy nhưng chẳng thể cùng tận, Biện Tài vô ngại. Do được **Vô Tận Lạc Thuyết Biện Tài**, thế nên hay hiện **biện tài** không có cùng tận. Ở trong **Pháp Môn Cú** (*câu của Pháp Môn*) khiến nhập vào tất cả các **Pháp Môn Cú**, trong **tất cả Pháp Môn Cú** khiến nhập vào **một Pháp Môn Cú**”

_ Văn Thù Sư Lợi bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Pháp này có **hình sắc** (Rūpa) gì?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **Thiên Môn** (Deva-paryāya), đây là **Đà La Ni Cú** (*câu Đà La Ni*)”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **Thiên Môn**?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp trụ **Tịch Diệt Định** (Vyupāśama-samādhi). Đây là Bồ Tát nhập vào **Thiên Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_ Này Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **Long Môn** (Nāga-praryāya), đây là **Đà La Ni Cú**”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **Long Môn**?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp dùng **Nhất Tụ Môn** (Ekākṣāra: Môn **một chữ**), từ chỗ nghe được của **chữ** cho nên **không có chữ** mà nói nơi **chữ**. Đây là Bồ Tát nhập vào **Long Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_ Này Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **Dạ Xoa Môn** (Yakṣa-praryāya), đây là **Đà La Ni Cú**”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **Dạ Xoa Môn**?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp nhập vào tướng của Dạ Xoa, rốt ráo chẳng sinh, cho nên đây là Bồ Tát nhập vào **Dạ Xoa Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_ Này Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **Càn Thát Bà Môn** (Gandharva-praryāya), đây là **Đà La Ni Cú**”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **Càn Thát Bà Môn**?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp vượt qua các sự tính đếm, do vô lượng vô biên vượt qua hư không. Đây là Bồ Tát nhập vào **Càn Thát Bà Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

—Này Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **A Tu La Môn** (Asura-praryāya), đây là Đà La Ni Cú”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **A Tu La Môn?**”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp thuận khắp tất cả Pháp Môn, chẳng dùng tên gọi có thể đạt tới, chẳng phải là **hình sắc** có thể đạt tới, chẳng phải là **âm thanh** có thể đạt tới, chẳng phải là **mùi ngửi** có thể đạt tới, chẳng phải là **vị nếm** có thể đạt tới, chẳng phải là **xúc chạm** có thể đạt tới, chẳng phải là **Pháp** có thể đạt tới, chẳng phải là **Phật** có thể đạt tới, chẳng phải là **Tăng** có thể đạt tới, chẳng phải là **Thanh Văn** có thể đạt tới, chẳng phải là **Duyên Giác** có thể đạt tới, chẳng phải là **phàm phu** có thể đạt tới.

Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp vượt qua các sự **đạt tới, chưa đạt tới**. Do chẳng đầy lên, cho nên đây là Bồ Tát nhập vào **A Tu La Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

—Này Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **Ca Lô Môn** (Garuda-praryāya), đây là Đà La Ni Cú”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **Ca Lô Môn?**”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp rốt ráo **chẳng đi** (bất hành), cũng **chẳng phải là chẳng đi** (phi bất hành), chẳng đi, chẳng đến, chẳng sinh, chẳng diệt, chẳng trụ, chẳng dính mắc, không có cột trời, không có cội mở, không có trụ, **không có đến** (*vô vãng*)

Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp chẳng trụ, vì trụ Hư Không Giới bình đẳng, cho nên đây là Bồ Tát nhập vào **Ca Lô La Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

—Này Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **Khẩn Na La Môn** (Kinnara-praryāya), đây là Đà La Ni Cú”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **Khẩn Na La Môn?**”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp lìa **người tạo làm** (tác giả) cho nên không có người tạo làm, không có người mong cầu, không có mong cầu mà nhìn thấy. Đây là Bồ Tát nhập vào **Khẩn Na La Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

—Này Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **Ma Hầu La Già Môn** (Mahoraga-praryāya), đây là Đà La Ni Cú”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **Ma Hầu La Già Môn?**”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp lìa tất cả Pháp dư bản, vĩnh viễn được ánh sáng. Tất cả chúng sinh chẳng hay nhiễm, chẳng hay tịnh, dùng **Tịnh Đà La Ni Môn**. Vì sao thế?

Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp rốt ráo tịch diệt, **Tịnh chẳng sinh**, cho nên đây là Bồ Tát nhập vào **Ma Hầu La Già Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_Này Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **Phụ Nữ Môn** (Nārī-praryāya), đây là Đà La Ni Cú”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **Phụ Nữ Môn**?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp đều hư vọng, là **Nam Môn** (Nāra-praryāya), là **Nữ Môn** (Nārī-praryāya). Do lia Nữ Môn cho nên nói là **Phi sự** (chẳng phải là sự việc). Đây là Bồ Tát nhập vào **Phụ Nữ Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_Này Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **Trượng Phu Môn** (Puruṣa-praryāya), đây là Đà La Ni Cú”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **Trượng Phu Môn**?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp: nếu ở **Tiền Tế** (quá khứ), **Trung Tế** (hiện tại), **Hậu Tế** (vị lai) chẳng thấy Trượng Phu

Văn Thù Sư Lợi! Lia ở **3 cõi**, chẳng dính mắc **3 cõi**, như thế ở nơi chôn kia *không có nam, không có nữ* mà mượn lập tên gọi. Song tên giả mượn kia là nơi chôn vắng lặng yên tĩnh mà nơi kia nói là **nhhiêm**. Như thế hình sắc kia y theo **4 Đại**, vì y theo 4 Đại này cho nên chẳng thấy sinh diệt, tất cả các Pháp rốt ráo diệt vĩnh viễn. Đây là Bồ Tát nhập vào **Trượng Phu Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_Này Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp là **Địa Ngục Môn** (Naraka-praryāya), đây là Đà La Ni Cú”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao **Đà La Ni Cú** này là **Địa Ngục Môn**?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Địa Ngục dùng điều gì để thuận theo Tướng?”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Tất cả Pháp là tướng bình đẳng của hư không”

_Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Ý ông thế nào? Địa Ngục kia từ nơi nào mà dấy lên?”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Tất cả Pháp là tướng **tự niệm** dấy lên, từ niệm hư vọng cho nên tất cả phạm phụ tự cột trói mình. Do cột trói cho nên tức là Địa Ngục. Tuy chẳng phải là có, nhưng khiến cho **người thọ nhận** chịu nỗi khổ kia”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Ví như có người ở trong giấc mộng mà thấy thân của mình rơi vào Địa Ngục. Rơi vào Địa Ngục xong thì thấy trăm ngàn vạn lửa thiêu đốt. Thấy chộp bắt thân ấy ném vào trong chảo nước nóng. Người kia thấy thân chịu khổ não lớn, thấy có lửa lớn thiêu đốt mà sinh sợ hãi, nên miệng phát ra lời nói: **“Rất khổ! Rất khổ!”**

Các người thân của người kia đi đến hỏi rằng: “Vì sao người bị đau đớn?”

Người kia đáp rằng: “Tôi chịu khổ não rất lớn trong Địa Ngục, lửa lớn thiêu đốt tôi. Lại ném thân tôi vào trong chảo nước nóng”

Người kia nói lời như vậy, giận các người thân, nói rằng: “Tôi chịu khổ não lớn trong Địa Ngục. Vì sao mọi người lại hỏi tôi rằng: **“Có đau khổ gì u?!”**...”

Các người thân bảo rằng: **“Nay người đừng sợ! Người đã ngủ say, nay người thật chẳng từ nơi này đến chỗ kia, cũng chẳng từ chỗ kia đến nơi này”**

Người kia nghe xong, mới tự sinh niệm: **“Ta đang nằm mộng, điều này là hư vọng, chẳng phải là chân thật, hư giả như huyễn”**. Biết như vậy thì thấy thân tâm được yên

Bạch Đức Thế Tôn! Như kẻ kia, **chẳng phải là có** mà nói là **có**, rồi tự nói rằng: **“Ta bị đọa vào Địa Ngục”**

Thế Tôn! Như vậy tất cả người phạm phu: điên đảo, hư vọng, thật chẳng bị cột trói mà sinh **nữ tướng** (*tướng là người nữ*), sinh **Nữ Tướng** xong thì thấy thân cùng hành chung nân nói lời như vậy: **“Ta là trượng phu, người kia là phụ nữ. Người kia là vợ của ta, ta là chồng của người kia”**

Người kia đã khởi các phiền não của nhóm **tham sân si** cho nên tự Tâm sinh ra có **Tướng** tạo làm. Do **Nhân** này cho nên sinh hiềm hận lớn. Kẻ kia do Tướng điên đảo như vậy cho nên sau khi hết mạng bị rơi vào Địa Ngục ở vô lượng Kiếp chịu các khổ não

Bạch Đức Thế Tôn! Lại như người kia, các người thân đều nói là: **“Do người ngủ say chứ chẳng có đến, chẳng có đi”**

Bạch Đức Thế Tôn! Tất cả Phạm Phu cũng lại như vậy, có **4 điên đảo vọng kiến** mà nói, nhưng thật ra ở bên trong không có Trượng Phu cũng không có người nữ, không có chúng sinh với không có **Mạng** (Jīva). Tất cả các Pháp đều là chẳng thật, hư vọng cho nên thấy tất cả Pháp **Trống Rỗng** (Śūnya: không), **Bản Tính chẳng sinh** mà chẳng thể thấy, chẳng thể phân biệt cũng chẳng thể dính mắc. Tất cả các Pháp **như mộng, như huyễn, như mặt trăng trong nước**

Thế Tôn! Trong tất cả Pháp không có thể nhiễm, không có chẳng thể nhiễm

Thế Tôn! Tất cả các Pháp đều là hư vọng, do hư vọng sinh ra. Thế nên, Đức Như Lai nói tất cả Pháp là **cái Ta** (Ātman: ngã), **cái của Ta** (Mama-kāra: ngã sở), xa lìa tất cả **Địa Ngục Môn**”

Bây giờ, Đức Thế Tôn khen Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử rằng: “Lành thay! Lành thay Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Địa Ngục nên thấy như vậy. Như chỗ thấy của ông, phân biệt như vậy

Văn Thù Sư Lợi! Nếu thấy như vậy thì không có Địa Ngục, không có Địa Ngục Môn, người kia liền được **vô Sinh Pháp Nhẫn** (Anutpattika-dharma-kṣānti)

Khi nói **Địa Ngục Pháp Môn** thời chín vạn hai ngàn các nhóm Bồ Tát, tất cả đều được **Vô Sinh Pháp Nhẫn**. Được **Nhẫn** này xong, một thời đồng thanh nói lời như vậy: “Lành thay! Lành thay! Đây là cảnh giới của chư Phật Như Lai, nên ở trong tất cả Pháp **Vô Ngã** (Anātman, hay Nir-ātman) đột nhiên mà được tất cả Phật Pháp”

Khi ấy, Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Nguyên xin Đức Thế Tôn nói các Bồ Tát nhập vào Pháp Môn **chẳng hai** (bất nhị). Do Bồ Tát nhập vào Pháp Môn **chẳng hai** cho nên liền được các Pháp **chẳng hai** mà chẳng chấp dính”

Lúc đó, Đức Phật bảo Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử rằng: “Này Văn Thù Sư Lợi! Đó là nhập vào Pháp Môn **tất cả Pháp bình đẳng tùy thuận**. Bồ Tát được Pháp Môn chính đúng này xong thì ở trong tất cả các phiền não thấy các Phật Pháp với được Biện Tài, khéo hay nói Pháp”

Văn Thù Sư Lợi bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Pháp Môn ấy dùng Tướng nào?”

Đức Phật nói: “Này Văn Thù Sư Lợi! Hãy khéo nghĩ nhớ! Ta vì ông nói Pháp Môn này tên là **lìa các phiền não**, cho nên Ta nói **Đà La Ni Môn** này”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Lành thay Đức Thế Tôn! Nguyên vì con nói, con kính lễ thọ nhận”

Đức Phật nói: “Này Văn Thù Sư Lợi! **Vô Minh** (Avidyā: *si ám, mê vọng, trạng thái Tâm không có sáng suốt*) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Cú Môn**”

_ Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Vì sao Vô Minh là Bồ Đề?”

Đức Phật nói: “Này Văn Thù Sư Lợi! Do không có Vô Minh cho nên nói Vô Minh. Nếu không có Vô Minh tức cũng không có sinh, nếu người không có sinh thì điều kia liền không có nhiễm

Văn Thù Sư Lợi! Bồ Đề không có nhiễm do Tính thanh tịnh, Thể tinh khiết

Văn Thù Sư Lợi! Ta thấy việc này cho nên nói Vô Minh, Đó là dùng **chẳng hai** mà nói

Văn Thù Sư Lợi! Ta chẳng được Vô Minh, thế nên Ta nói Vô Minh

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Vô Minh Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_ Này Văn Thù Sư Lợi! **Hành** (Samskāra) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Môn**. Tại sao thế?

Văn Thù Sư Lợi! Do tất cả Pháp lia tất cả tướng **tính đếm**, vô lượng vô biên chẳng thấy bờ mé, thuận **Thiện, Bất Thiện** khiến nhập vào Địa Ngục, Quỷ đói, súc sinh nhưng chẳng từ nơi này đến ở chỗ kia, cũng chẳng từ chỗ kia đến ở nơi này mà sinh **đây, kia**

Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp chẳng vượt qua, chẳng đi đến, không có chỗ tới, không có chỗ đến

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Hành Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_ Này Văn Thù Sư Lợi! **Thức** (Vijñāna) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Môn**. Tại sao thế?

Văn Thù Sư Lợi! Như Lai nói **Thức** (Vijñāna: *cái thức nói liền 2 đời*) chỉ là hư vọng, hư vọng đã tạo làm hư vọng hiện ra

Văn Thù Sư Lợi! Như vậy, trong tất cả Pháp hư vọng, nếu cầu các Pháp, nói rằng: “**Ta chứng Phật Pháp được thành Chính Giác, độ các chúng sinh. Ta ở Thế Gian là bậc Tối Thượng Thắng**” thì người kia bèn ở trong Pháp hư vọng, vọng niệm Bồ Đề mà khởi Tâm ngạo mạn, lừa dối lẫn hiếp người khác

Văn Thù Sư Lợi! Khi Ta ngồi tại Đạo Tràng thời không có Pháp có thể chứng: đây là Pháp Thanh Văn, đây là Pháp Duyên Giác, đây là Pháp Phạm Phu

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Thức Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_ Này Văn Thù Sư Lợi! **Danh Sắc** (Māna rūpa: *tâm lý và vật lý của con người*) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Môn**. Tại sao thế?

Văn Thù Sư Lợi! Danh Sắc chẳng phải là việc mà dùng âm thanh nói nên không có chỗ nói. **Sắc** không có người tạo làm, nếu không có người tạo làm thì tức không có lúc trước, không có khoảng giữa, không có lúc sau

Văn Thù Sư Lợi! Như Lai nói “**Ta là Bồ Đề**” nhưng **điều kia** (Danh Sắc) ở 10 phương chẳng thể thấy

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Danh Sắc Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

Này Văn Thù Sư Lợi! **Lục Nhập** (Ṣaḍ-āyatana: 6 giác quan) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Môn**. Tại sao thế?

Văn Thù Sư Lợi! Các nhóm **Nhập** (Āyatana) này đều là tướng nhập vào, đều là tướng **trống rỗng** (Sūnya: không), là tướng tịch tĩnh, chẳng phải là con mắt của các chúng sinh thấy hình sắc mà nói là “**Ta thấy**”. Như vậy, nhóm **mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý** cũng lại như vậy. Chẳng tác niệm này: “**Ta hay phân biệt tất cả các Pháp**” chẳng phải là dùng **nhãn thức** mà biết cảnh giới của lỗ tai, chẳng phải là dùng **nhĩ thức** mà biết cảnh giới của con mắt. Như vậy, **Ý** biết cảnh giới của các Pháp nhưng tất cả các Pháp chẳng phải là cảnh giới của Ý. **Hai tướng đối lập trái ngược nhau** (tướng vi) luôn thay phiên đáp đối cho nhau

Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp không có **hiểu biết** (Giác) là các Tướng của Tâm, thay phiên hỗ trợ cho nhau, cho nên tất cả Pháp **trống rỗng** (không). Nếu tất cả Pháp rớt ráo **trống rỗng** (không) thì là tướng của Bồ Đề

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Lục Nhập Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

Này Văn Thù Sư Lợi! **Xúc** (Sparśa: trạng thái trực tiếp va chạm của Căn và Cảnh) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Môn**. Tại sao thế?

Văn Thù Sư Lợi! Đã nói **Xúc** là tướng của **hình sắc, âm thanh, mùi ngửi, vị nếm, cảm xúc tiếp chạm, Pháp**

Văn Thù Sư Lợi! Nếu Pháp có **tiếp chạm** (xúc) với Duyên kia cho nên sinh ra, hoặc do Duyên cho nên sinh ra, hoặc do Duyên cho nên thành thì điều kia gọi là **Duyên thành**. Nếu do Duyên thành thì **điều kia** (xúc) là hư vọng, nếu hư vọng thì **điều kia** (xúc) **rớt ráo không có**, nếu rớt ráo không có thì **điều kia** (xúc) liền **chẳng sinh chẳng diệt**

Văn Thù Sư Lợi! Tất cả Pháp không có tướng **sinh diệt** là Bồ Đề

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Xúc Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

Này Văn Thù Sư Lợi! **Thọ** (Vedanā: cảm giác) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Môn**. Tại sao thế?

Văn Thù Sư Lợi! **Thọ** là 3 cảm giác. Là: cảm giác khổ, cảm giác vui, cảm giác chẳng khổ chẳng vui

Văn Thù Sư Lợi! **Thọ** chẳng ở tại bên trong, chẳng ở tại bên ngoài, chẳng ở tại khoảng giữa

Văn Thù Sư Lợi! **Thọ** kia, nếu chẳng ở tại bên trong, nếu chẳng ở tại bên ngoài, chẳng ở tại khoảng giữa.... nhưng trong điều kia có chúng sinh sanh Tướng **cảm giác khổ, cảm giác vui**

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Tất cả Phàm Phu điên đảo, cột buộc nên ở trong Pháp **chẳng thật** mà sinh **cảm giác khổ, cảm giác vui**

Bạch Đức Thế Tôn! Tất cả Pháp **như huyễn**, Tính của tất cả **thọ** chẳng sinh chẳng diệt

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Thế nên Ta nói **Thọ** là Bồ Đề

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Thọ Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

Này Văn Thù Sư Lợi! **Ái** (Trṣṇa: sự luyến ái phát sinh từ ham muốn, Vô Minh) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Môn**. Tại sao thế?

Văn Thù Sư Lợi! **Ái** là **Nhân** (Hetu) hay sinh ra phiền não

Văn Thù Sư Lợi! Ý ông thế nào? Ví như có người thật chưa có được đứa con mà sinh Tửng **có đứa con** thì con của người kia là bên trong sinh ra ư? Là bên ngoài sinh ra ư? Người kia có con chăng?

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Người kia vốn không có con. Vì sao đây lên tưởng **có con**?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Về sau, người kia thành Đại Trọng Phu rồi hòa hợp, cho nên mới sinh ra đứa con

Văn Thù Sư Lợi! **Ái** từ cái gì sinh ra? Là từ **Tiền Tế** (quá khứ), **Trung Tế** (hiện tại), **Hậu Tế** (vị lai). Là bên trong sinh ra ư? Là bên ngoài sinh ra ư? Hòa hợp sinh ra ư?”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! **Ái** chẳng ở tại bên trong, cũng chẳng ở tại bên ngoài, cho đến không có các phương sai biệt”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Pháp này: ai nói là hiểu biết phương hướng, nơi chốn?

Văn Thù Sư Lợi! Lại nữa, **Ái** này do ai tạo ra? Ai làm ra?”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! **Ái** lìa nơi tạo làm, nên không có người tạo làm

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Do 4 điên đảo cột buộc nên tất cả chúng sinh phàm phu liền khởi hư vọng”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Ý ông thế nào. Nếu Pháp **có** (hữu) thì là **có** (hữu) hay là **không có** (vô)?”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Nếu các Pháp này rốt ráo **không có** thì Pháp kia vì sao có nhiễm, có tịnh?

Văn Thù Sư Lợi nói: “Chẳng phải vậy. Bạch Đức Thế Tôn”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Các Pháp nếu có các **phương, Tính, Tướng**. Song chẳng thể thấy, cũng chẳng từ bên trong, cũng chẳng từ bên ngoài, chẳng nhiễm, chẳng tịnh

Văn Thù Sư Lợi! Đây là **Bồ Đề**

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Ái Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

Này Văn Thù Sư Lợi! **Thủ** (Upādāna: sự giữ lấy, muốn chiếm hữu theo thể lực của *Ái Dục*) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Môn**

Văn Thù Sư Lợi nói: “Đức Thế Tôn thường nói “**Tất cả các Pháp không có cột buộc, không có cớ mở**”. Các phàm phu này vì sao có chỗ chiếm lấy ư?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả chúng sinh cột dính vào nhóm **hình sắc, âm thanh, mùi ngửi, vị nếm, cảm xúc** với chiếm lấy **5 Dục** (*sắc dục, thanh dục, hương dục, vị dục, xúc dục*)

Văn Thù Sư Lợi! Ý ông thế nào. **Hình sắc** hay sinh ra **âm thanh** chăng?

Văn Thù Sư Lợi nói: “Chẳng phải vậy. Bạch Đức Thế Tôn”

Văn Thù Sư Lợi! Ý ông thế nào. Có thể có **một Pháp** hay khiến giúp cho Pháp, hay khiến cho Pháp trụ, hay gây tạo chướng ngại ư?”

Văn Thù Sư Lợi nói: “Chẳng phải vậy. Bạch Đức Thế Tôn”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Tất cả các Pháp rốt ráo **chẳng sinh, không có chướng ngại**. Pháp kia chẳng tạo làm, thay phiên hỗ trợ lẫn nhau **sinh ra**, thay phiên hỗ trợ nhau **nói**, nhưng không có Nghiệp mà có **thuyết** kia, dùng các Pháp kia rốt ráo **ngu si** vậy

Văn Thù Sư Lợi! Do nghĩa này cho nên Ta nói **Thủ** là **Bồ Đề Tướng Môn Đà La Ni Môn**

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Thủ Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_Này Văn Thù Sư Lợi! **Hữu** (Bhava: *sự có, sự được, sự tồn tại theo thể lực của Thủ*) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Môn**

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Như Lai vốn vì diệt **các Hữu** cho nên nói Pháp Thanh Văn”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! **Hữu** là **Hữu Pháp** (*Pháp tồn tại hoặc thật có*), điều Ta đã nói là tướng **Lục Sĩ**. Thế nên Ta nói là **Hữu Pháp Môn**

Văn Thù Sư Lợi! Nếu thấy tất cả các Pháp chẳng phải là việc, như tướng Hư Không, tức không còn niệm tất cả Phật Pháp

Văn Thù Sư Lợi! Thế nên Ta nói **Hữu** là **Bồ Đề Đà La Ni Cú**

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Hữu Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**

_Này Văn Thù Sư Lợi! **Sinh** (Jāti: *sự sinh ra, xuất hiện một đời sống mới*) là **Bồ Đề** (Bodhi), đây là **Đà La Ni Môn**

Văn Thù Sư Lợi nói: “Bạch Đức Thế Tôn! Như Lai vốn đã vì vượt qua **sự sinh ra** mà nói các Pháp”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Đã nói **sinh** (Jāti) là Bồ Tát Ma Ha Tát cầu **Sinh Pháp** (*tức chỉ Nhân Pháp, Ngã Pháp*) này mà chẳng thể được. Do điều ấy **chẳng sinh** cũng **chẳng chuyển**

Văn Thù Sư Lợi! Thế nên Ta nói **Sinh** là **Bồ Đề Đà La Ni Cú**

Văn Thù Sư Lợi! Đây là Bồ Tát nhập vào **Sinh Tướng Pháp Môn Đà La Ni Cú**. Nói Bồ Đề cho nên khiến các Bồ Tát mau được Biện Tài, **Lợi Tật Biện Tài** (*Biện Tài nhanh chóng sắc bén*), **Vô Chương Biện Tài** (Biện Tài không có trở ngại)

_Bấy giờ, Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử bạch Phật rằng: “Đức Thế Tôn vì Bồ Tát trụ ở **Địa** nào mà nói Pháp này?”

Đức Phật nói: “Này Văn Thù Sư Lợi! Nếu các Bồ Tát chẳng cầu Bồ Đề, chẳng mừng vui Bồ Đề, chẳng phát Tâm Bồ Đề, chẳng chứng Phật Pháp, chẳng thanh tịnh Thế Giới của Phật, chẳng động **tham sân si**. Hoặc Tâm chẳng muốn vượt qua Thế Gian cũng chẳng khởi Tâm độ các chúng sinh, chẳng giảng phục Ma, chẳng muốn nói Pháp, mà ở Pháp kia chẳng làm **2 Tướng**

Văn Thù Sư Lợi! Nay Ta chỉ vì các nhóm Bồ Tát của Địa như vậy nói Pháp Môn này”

_Văn Thù Sư Lợi bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Nếu có Bồ Tát hay thọ trì **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni Pháp Môn** này, hoặc đọc, hoặc tụng, rộng vì người khác nói thì người như vậy được bao nhiêu Phước?”

Đức Phật nói: “Văn Thù Sư Lợi! Nếu các Bồ Tát đối với **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni Pháp Môn** này, hoặc thọ nhận, hoặc trì giữ, hoặc đọc, hoặc tụng, vì người khác nói thì người như vậy như tất cả Phật. Do tất cả Phật thường đã buông xả cho nên tất cả hàng Trời, Rồng, Dạ Xoa, Càn Thát Bà thường dùng cúng dường mà cúng dường

Văn Thù Sư Lợi! **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni Pháp Môn** này thành tựu đầy đủ vô lượng Công Đức

Văn Thù Sư Lợi! **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni Pháp Môn** này chẳng thể cùng tận

Khi nói Pháp Môn này thời 10 ngàn Bồ Tát được **Kim Cương Thượng Vị Đà La Ni Pháp Môn** này. Ba vạn hai ngàn Bồ Tát mới phát Tâm được **Vô Sinh Pháp Nhân**. Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử với Bồ Tát kia, hàng Trời, Rồng, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, Người, Phi Nhân nghe điều Đức Phật đã nói, đều rất vui vẻ, làm lễ rồi lui ra.

KINH KIM CƯƠNG THƯỢNG VỊ ĐÀ LA NI

Hết

14/05/2017